

Warszawa, 26 sierpnia 1938 r.

URZĄD PATENTOWY

B65d 85/56

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY

Nr 26670.

Kl. 30 g, 6/01.

Jakob Dichter
(Berlin - Schöneberg, Niemcy).

Szklana tubka bez szyjki do tabletek lub podobnych kształtek.

Zgłoszono 27 listopada 1935 r.

Udzielono 21 maja 1938 r.

Pierwszeństwo: 6 grudnia 1934 r. (Niemcy).

Wynalazek niniejszy dotyczy szklanej tubki bez szyjki do tabletek lub podobnych kształtek, zamykanej przykrywką. W części cylindrycznej tubki tabletki leżą jedna nad drugą. Takie szklane tubki do tabletek zamykano dotychczas za pomocą nasuwanej przykrywki, otaczającej tubkę, przykrywki z gwintem lub też za pomocą korka.

Zamykanie tubek do tabletek przykrywką nasuwaną jest niedogodne, ponieważ zamknięcie takie nie jest dostatecznie szczelne. Niedogodność tę można usunąć przez stosowanie przykrywki zaopatrzonej w gwint i otaczającej tubkę szklaną z zewnątrz. Jest to jednak związane z innymi niedogodnościami, gdyż przykrywka taka wystaje ponad pozostałe części tubki i

przeszkadza przy etykietowaniu. Aby przykrywka z gwintem nie wystawała, część tubki zaopatrzona w gwint powinna być zwężona, co jednak utrudnia wyjmowanie tabletek, które wysuwając się z tubki uderzają w to zwężenie. Średnica takiej tubki musi być oprócz tego większa od średnicy tubki zamykanej za pomocą przykrywki nasuwanej, co zwiększa zużycie szkła, a przy pakowaniu tubki takie zajmują więcej miejsca. Oprócz tego tabletki w takich naczyniach szklanych nie mają dostatecznego prowadzenia bocznego i często się kruszą.

Również jest rzeczą bardzo niedogodną znane stosowanie kłębka waty lub podobnego materiału, umieszczanego pomiędzy

przykrywką a tabletkami i służącego do przytrzymywania ich. Przy użyciu do zamknięcia tubki korka kłębek waty zostaje wsunięty do tubki na długość korka tak, iż nie można go uchwycić palcami, a przy wyjmowaniu tabletek należy wyciągać watę za pomocą dodatkowego narzędzia.

Niedogodności te usuwa się według wynalazku w ten sposób, że tubkę szklaną do tabletek i podobnych kształtek, nie posiadającą szyjki, na wewnętrznej ścianie zaopatruje się w narząd zamykający, najodpowiedniej gwint do nasadzania przykrywki. Do zamykania stosuje się przykrywkę wkręcaną w ten gwint wewnętrzny i przylegającą brzegiem do otworu naczynia. Przykrywka jest zaopatrzona w komorę, w której umieszcza się kłębek waty lub materiał podobny, służący do dociskania tabletek.

Wewnętrzne gwinty w zbiorniczkach szklanych są już znane. Próbowano już w ten sposób wyrabiać butelki i naczynia butelkowe, słoiki do cukierków, naczynia do potraw i podobne. Jednakże tego rodzaju naczynia posiadają szyjkę względnie wewnętrzne zwężenie szyjowe, wskutek czego nie nadają się i nie znajdują zastosowania do przechowywania tabletek ułożonych jedna na drugiej. Wiadomo następnie, że środki toaletowe, np. pałeczki pomadek do warg, szminki itd., są umocowywane w uchwycie z częścią gwintowaną, a po użyciu zamyka się je w tulejce ochronnej, wytwarzanej z żywicy sztucznej lub szkła, zaopatrzonej w gwint wewnętrzny. W takich urządzeniach towar jest umocowany w części zamykającej, służącej za uchwyt, przy czym nie styka się on zupełnie z cylindrem, służącym jako tulejka ochronna. W przeciwieństwie do tego szklany cylinder według wynalazku, tworzący tubkę do tabletek i zaopatrzony w wewnętrzny gwint, stanowi zbiornik.

Na rysunku przedstawiono rozmaite postacie wykonania tubki według wynalazku.

Fig. 1 i 2 przedstawiają tubki do tabletek, posiadające gładką ściankę zewnętrzną, gwint wewnętrzny i odmiennie wykonane przykrywki, fig. 3 i 4 — tubki do tabletek, posiadające gładką ściankę zewnętrzną z zamknięciem bagnetowym, fig. 5 — 7 — szczególne postacie wykonania gwintowanej części tubek do tabletek, fig. 8 — tubkę do tabletek z odmiennie wykonaną przykrywką, a fig. 9 — szczególną postać wykonania przykrywki.

Tubka 1 do tabletek, przedstawiona na fig. 1 — 4, jest cylindryczna i posiada (najkorzystniej) gładkie ścianki zewnętrzne. W przypadku, gdy tubki do tabletek wyrabia się z rurek szklanych, których średnice są, jak wiadomo, różne, wówczas przy wyborze gwintu bierze się za podstawę wewnętrzną średnicę szklanej rurki. Dzięki temu można wszystkie tubki, otrzymywane w granicach zwykłego sortowania, zamykać za pomocą przykrywek o jednakowej średnicy, które zresztą można również wymieniać. Na wewnętrznej stronie tubki w pobliżu otworu znajduje się urządzenie, służące do unieruchomienia przykrywki. W postaci wykonania, przedstawionej na fig. 1 i 2, urządzenie zamocowujące stanowi gwint 2, w który wkręca się gwintowaną przykrywkę 3. Zamiast gwintu można również zastosować zamknięcie bagnetowe przedstawione na fig. 3 i 4. W tym przypadku przykrywka 3 jest zaopatrzona w szczeliny 7, w które wchodzi odpowiednie występy 8 tubki szklanej. Do zamocowania mogą również służyć nadlewy lub występy znajdujące się wewnątrz naczynia względnie przykrywki, za pomocą których przykrywkę dociska się do brzegu otworu.

Przykrywka 3 może być wykonana zarówno z metalu, jak i żywicy sztucznej lub innego odpowiedniego materiału. Pośrodku przykrywki znajduje się (fig. 1 — 3, 8) komora, w której umieszcza się kłębek 4 waty lub celulozy. W celu lepszego osadzenia kłębka waty w przykrywce komora

jest nieco zwężona ku wewnątrz. Kłębek waty, umieszczony w komorze przykrywki, jest w niej przytrzymywany i przy odkręcaniu przykrywki jest usuwany wraz z nią. Jest rzeczą jednak jasną, że umieszczanie kłębka waty w przykrywce nie stanowi istotnej cechy wynalazku; przykrywka może być również pełna, przy czym kłębek waty umieszcza się jak dotychczas w zwykły sposób między przykrywką a tabletkami.

Przykrywka posiada ponad częścią gwintowaną wysunięty brzeg, który przy wkręcaniu przykrywki na tubkę do tabletek przylega do jego otworu. Przykrywka posiada przy tym (fig. 1, 3 i 4) taką średnicę, że zamyka tubkę, a wystaje poza jego brzeg tylko na tyle, aby umożliwione było łatwe odkręcanie przykrywki. W celu zapewnienia niezawodnego, szczelnego zamknięcia można umieścić między przykrywką 3 a brzegiem tubki pierścien uszczelniający 5, np. z gumy lub korka. Pierścien uszczelniający 5 może być ułożony w pierścieniowym rowku przykrywki. Tę postać wykonania przedstawiono na fig. 2. W tym przypadku brzeg 6 przykrywki wystaje poza otwór tubki.

Tubka posiada gładką ściankę zewnętrzną, jednakże na górnym brzegu może również posiadać zgrubienie 10 (fig. 5). W podobny sposób może być pogrubiona część gwintowana, dzięki czemu wewnętrzna średnica gwintu biegnie na przedłużeniu wewnętrznej powierzchni tubki nawet w rurkach cienkościennych. Część gwintowana przykrywki może posiadać w stosunku do wewnętrznej powierzchni tubki rozszerzenie 12, jak to przedstawiono na fig. 7. Wewnętrzna powierzchnia wkręconej wydłużonej przykrywki nie wystaje przy tym wcale lub wystaje tylko nieco poza we-

wnętrzną powierzchnię nierozszerzonego naczynia. We wzmacniającym zgrubieniu 10 na brzegu szklanego zbiorniczka może być wykonane obrzeże 11 (fig. 6) do wkładania krawka uszczelniającego. Dzięki temu wgłębieniu gwint, wykonany na przykrywce, może nie dochodzić aż do płytki przykrywki. W tego rodzaju tubkach do tabletek zarówno na stronie czołowej naczynia, jak i na wewnętrznej stronie przykrywki znajdują się pierścienie uszczelniające.

Przykrywka może być również wykonana (fig. 8) w postaci dłuższej cylindrycznej tulejki 14 zakończonej wypukłością 13, przy czym gwint znajduje się tylko na części cylindrycznej tulejki 14.

W celu wyrównywania ewentualnych odchyśleń, jakie mogą powstawać przy wytwarzaniu gwintu w tubce lub w przykrywce, można części gwintowanej przykrywki nadać pewną sprężystość przez wykonanie w niej szczeliny 15, jak to przedstawiono na fig. 9.

Zastrzeżenie patentowe.

Szklana tubka bez szyjki do tabletek lub podobnych kształtek, wytworzona z wydłużonego cylindra otwartego na jednym końcu, znamienna tym, że otwór tubki, posiadający średnicę wewnętrzną prawie równą lub nieco większą od średnicy pozostałej części tubki, na swej stronie wewnętrznej jest zaopatrzony w gwint względnie w jedną część zamknięcia bagnetowego, do którego dopasowana jest przykrywka, zaopatrzona również w gwint lub drugą część zamknięcia bagnetowego.

Jakob Dichter.

Zastępca: Inż. S. Pawlikowski,
rzecznik patentowy.

